

nævnte Straffeanstalt, men derimod en løsladt Fange, der omsider blottede hele Sagen". Det stemmer ogsaa med de Forhør, vi have faaet. Der mangler ganske vist de Bilag, hvorefter man vilde kunne se, hvorledes Opdagelsen har fundet Sted; idet de endnu ligge ved Sagen og endnu ere i Kommissionens Hænder. Men det fremgaar tydelig nok, at den hele Opdagelse skyldes Forhør eller Angivelser, der have fundet Sted et Sted i Odense, men slet ikke Indstriden fra Ministerens Side. Saa siger "Social-Demokraten" videre: "Efter hans eget Opgivende var det hans Hensigt, da han opdagede, hvorledes det gik, strax ved sin Løsladelse at blotte Forbryderne, og det har ikke været muligt at opdage anden Bevæggrund for ham hertil end den eneste, at han har medes over, at man kastede Lovovertrædere i et Fængsel, hvor Forbrydelserne gik betydelig mere i Svang end udenfor. Det kan være, at han har haft andre og mere personlige Grunde, men som sagt, det er ikke lykkes at opdage andre, og faktisk er det, at han selv ikke paa nogen Maade har deltaget i Underløbene. — Hvorledes modtog Autoriteterne nu denne Mand, da han kom med sin Anmeldelse? — Ja, det lyder mærkeligt, men faktisk er det, at det Eneste han foreløbig naaede, var, at han selv blev kastet fire Uger i Arrest. — Han blev puttet ned i en Celle, og det skal efter Sigende kun skyldes Virksommer Oldenburg i Odense, at der i det Hele taget blev foretaget Noget i Sagen. Hertil kom Anklagerens Energi, der fik alle Meddelselsesbestræbelserne til at strande. Han havde gode Beviser, og han fastholdt sine Sigtelser til Trods for, at han en Tid kun havde Udset til at blive straffet for falsk Anklage mod hæderlige Embedsmænd. Saaledes lykkes det omsider at føre Tugthusagen saa vidt, som slet er." Jeg veed ikke, hvorvidt denne Meddelelse er nøjagtig, men det vil i hvert Tilfælde være aldeles nødvendigt, at den høitærede Minister oplyser, hvorledes det forholder sig nærmere i denne Sag. Men hvad enten der nu fra Autoriteternes Side er gaaet frem paa den Maade mod vedkommende Mand, eller ikke — en Maade, der er meget forskjellig fra den, hvorpaa Autoriteterne ellers stille sig lige overfor Angiveri; det er jo Noget, som den høitærede Minister ingen-

lunde har set saa overordentlig ublidt paa i andre Tilfælde — synes i hvert Fald saa Meget at være uimodsigeligt, at den nuværende Minister har aldeles ingensomhelst Del i Opdagelsen, ligesaa uimodsigeligt, som at han er ganske alene om at have Ansvar for den Tilstand, der har været derovre i disse mange Aar. Og de Forsøg, der fra Pressens eller andre Sider ere gjorte paa at vaske Ministeren ved at lægge Skylden over paa tidligere Justitsministre, maa have haft deres Grund i et fuldstændigt Ukjendskab til de virkelige Forhold, thi disse tidligere Justitsministre have aldeles Intet at bebrejde sig med Hensyn til Horsens Tugthus. Det er udelukkende den nuværende Justitsminister, der har Ansvar for i denne Sag, og under hvem det er slet, men som ganske vist ikke har den allermindste Part i Opdagelsen. Det har, tror jeg, vakt almindelig Forundring, naar den Kommissionsdom, der nu er faldet, ikke er bleven appelleret. Jeg veed ikke, om det er Hensigten at gribe til andre Foranstaltninger for Noget at mildne det Indtryk, som derved er vakt, enten Benaadning lige overfor enkelte Fanger eller administrative disciplinære Straffe lige overfor andre Deltagere. Det veed jeg ikke; men saa Meget er sikkert, at man har forundret sig over Resultatet og særlig over den Maade, hvorpaa Underfølgelsen — Dommen tror jeg nok ikke kunde fældes anderledes — er slet lige overfor Anstaltens Inspektør; thi det er ganske sikkert, at det er den Mand, der bærer det væsentlige, det nærmeste Ansvar for Uordenne. Jeg læste for lidt siden op for Dem dette Udtog af Forhørene, hvor vedkommende Ophjnsbetjent paa Tømmer- og Snekkerafdelingen ligefrem sigter vedkommende Inspektør for at have deltaget i eller dog konniveret overfor disse Bedragerier. Sigtelsen fremkommer gjentagne Gange, og han fastholder den. Inspektøren modsiges den, men kan ikke fremhæve Nogetsomhelst til Grund derfor. Jeg skal endnu dertil sige, at det i disse Forhør endvidere oplyses, at f. Ex. Inspektørens Heste bestandig blev beslaede med Anstaltens Færn, det stete en halv Snes Gange om Aaret — og Vedkommende, der havde gjort det, havde undret sig over, at Inspektøren aldrig har forstaaet, at det ikke blev betalt. Endvidere skal jeg henlede